

Torre de can Casaca

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: A 0'7 km de la carretera de Barcelona a Puigcerdà, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament: A la serra de Ponent, al turó de can Casaca, sobre el coll de la Manya

Coordenades:

Latitud: 41.60037
Longitud: 2.27158
UTM Est (X): 439298
UTM Nord (Y): 4605664

Classificació

Número de fitxa: 08096-88
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Any: c. 1849
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Encara conserva força bé el seu estat primitiu, enlairant-se per sobre del bosc de Sant Nicolau essent visible al circular amb cotxe pel Coll de la Manya (ROMERO, 2000)..

Protecció: Legal
Observacions protecció: PEPHA nou, Núm. S-03
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00095
Autor de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dl., 01/10/2001 - 02:00

Descripció

A pocs metres de la masia de can Casaca es troba aquesta torre de planta circular, amb tres nivells i uns deu metres d'alçada, construïda amb obra de fàbrica ceràmica. Manquen els forjats i la coberta (CUSPINERA et alí, 2001). Presenta a l'alçada de la primera planta una gran obertura que podia servir d'accés i per observar i transmetre senyals a les altres torres de la seva línia. Presenta dins el seu aparell presència de línies de totxo, així com elements puntuals fets amb aquest material. A la planta baixa també presenta una altra obertura.

Observacions:

Protegida al PEPHA del 1985 i proposta de protecció al nou PEPHA Fitxa. Núm. S-03. Fotografia 1, autor Pere Cornelles.

Història

A la segona guerra carlina (1846-1849) el general Pavia va ordenar la construcció de tres xarxes de telegrafia òptica, una d'elles circular de Barcelona a Manresa i Vic (REGUANT, 1999). Aquesta torre pertanyia a la xarxa de torres del telègraf òptic. A Granollers va tenir el primer precedent al campanar de l'església però en seguida es van adonar de les dificultats de comunicació visual i es va decidir edificar aquesta torre rodona de nova planta, que encara que amb certes dificultats de lectura sembla que es va conèixer amb el nom de "Torre Sofia". Els militars van batejar aquesta torre com "Torre - Estación recibidora de Granollers". Es conserva, a l'Arxiu de la Corona d'Aragó el plànol original, La seva intervisibilitat amb les torres de Buscarons i de Puigraciós (a uns 11 km en línia recta) les feia bastions d'intercomunicació (PÉREZ GÓMEZ, 2001). Aquest indret va tenir un paper molt important en el conflicte bèl·lic que representà el 1872 la tercera guerra carlina. A l'octubre d'aquest any, la guarnició de Granollers es va amotinar contra la seva oficialitat durant unes hores, en què la tropa s'apoderà de la vila fins que una columna militar, procedent de Barcelona, emplaçà llurs bateries a Can Casaca, entrà a Granollers i desarmà els amotinats (BAULIES, 1986).

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1986) "La industrialització de la vila i la ciutat moderna", Estudis de Granollers i del Vallés Oriental, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, pp. 65-76 Granollers: Servei Municipal de Cultura. CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001) Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers. Granollers. Document administratiu. PATRIMONI (1985) Patrimoni Històric Arquitectònic. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers. REGUANT i AGUT, Josep (1988) "Súria", Història de les comarques de Catalunya. Bages". Volum II, pp. 475-502, Manresa, Edicions Parcir, Edicions selectes.; PÉREZ GÓMEZ, Xavier (2001) "Les torres telegràfiques del Vallés Oriental", Lauro, Núm. 20, pp. 21-31, Granollers, Museu de Granollers. : ROMERO, F. Xavier et al. (2000) Turisme naturalista. Granollers: Taller d'Ocupació "la Font". Document mecanografiat.

